

kommer med i sin rapport, men jeg synes fuldstændig som hr. Villy Søvndal, at vi savner ministerens svar på, hvad der skal ske, hvis nu den rapport er positiv. Hvad så? Er ministeren så også positivt indstillet? Jeg spørger, fordi ministeren inden for det sidste stykke tid har hængt sin hat på lige præcis den knage, der hedder WHO's undersøgelse, og derfor er det væsentligt at høre, om ministeren vil være positiv, hvis den rapport er positiv.

Det andet, jeg synes vil være væsentligt – også i forlængelse af hr. Villy Søvndals indlæg – er helt konkret at høre, om det ikke gør et vist indtryk på ministeren, at Lægeforeningen har anbefalet det, Dansk Sygeplejeråd har anbefalet det, Amtsrådsforeningen har anbefalet det, Dansk Kriminalpolitiforening har anbefalet det, formanden for Narkotikarådet har anbefalet det, Center for Rusmiddelforskning har anbefalet det, og Socialpædagogernes Landsforbund har anbefalet det. Gør det ikke et eller andet indtryk? Tidligere i debatten talte vi med fru Tove Videbæk om eksperter, men her taler vi om nogle andre eksperter uden for huset. Gør det ikke et vist indtryk på ministeren?

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Til hr. Villy Søvndal: CD har jo med flid undgået at føre debatten båret af illusioner. Vi har holdt os til det reelle, og det reelle er for CD: Hvilket stof er det bedste til den behandling, vi gerne vil udøve?

Og når vi siger det, siger vi samtidig, at det bærende i alle tre forslag – og det mener jeg ikke man kan udelukke, i hvert fald giver det mere end to tredjedele, jeg tror, det giver 90 pct. – er, at man drager omsorg for de mennesker, det drejer sig om, at man har den døgntilbudsbehandling, der skal være.

Jeg er godt klar over, at der også i Hamburgforsøget var en restgruppe, og jeg var også helt klar over, at hr. Villy Søvndal ville erindre mig om det. Men det ændrer ikke på, at det for mit vedkommende vil være meget væsentligt, hvad der står i den redegørelse, vi får.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Hr. Villy Søvndal stillede mig et konkret spørgsmål: om jeg ikke tror, at uddeling af heroin kan lede narkomanerne ind i en behandling, som kan have stoffrihed som mål? Til det kan jeg meget, meget, meget, meget, meget klart

sige: Nej, det tror jeg ikke på! Og her er der ingen tvivl – nådegave eller ikke nådegave.

Jeg tror ikke på, at hvis en narkoman får stillet i udsigt, at han kan få heroin hver eneste dag fra nu af og resten af sit liv, jamen hvorfor i alverden skulle han dog så vælge stoffri behandling? Jeg er sikker på, at den narkoman ikke ville være i stand til at vælge at gå i stoffri behandling, fordi det andet ville være meget enklere. Alt i hans krop skriger efter den heroin, som han kan gå lige hen om hjørnet og få udleveret, så hvorfor i alverden skulle han dog gå i stoffri behandling? Det kan jeg sige meget, meget klart nej til.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

hr. Villy Søvndal siger, at der er nogle partier, der ikke ejer tvivlens nådegave, og at vi har så høje ideologiske parader, at vi ikke kan se ud i verden.

Jeg vil godt sige til hr. Villy Søvndal, at der er altså andre i det her land – også højtstående personer – der går imod SF's forslag. Bl.a. er der en, der siger, at heroin ingen åbenlyse fordele har frem for metadon. Der må også være grænser for, hvad vi som samfund kan byde de borgere, hvis interesser vi varetager. Alle har et ansvar, og det bør ikke tørres af på en lille gruppe aktive narkomaner. Vi forsyner heller ikke den spilleglade ludoman med en pose penge hver dag, så han kan opfylde sin afhængighed. Vi skal vise etik og moral, og det vil jeg også bede hr. Villy Søvndal om at gøre. Vi er altså nogle partier, der ikke har den samme indstilling som SF, men vi vil gerne vise omsorg for de narkomaner, der har behov for afvænnning, og give et godt socialt tilbud, som vi også i Dansk Folkeparti har været inde på før, også ud fra en menneskelig betragtning.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil sige til fru Yvonne Herløv Andersen: Jeg ved ikke, om jeg fik sagt det tydeligt nok, men jeg synes, at også CD's ordfører holdt et klogt indlæg, og at det er helt fair, at man har brug for flere informationer og afventer en redegørelse. Det er jo en del af klargøringen.

Så vil jeg sige til fru Tove Videbæk, der ikke tror på, at man kan fastholde både heroinbehandling og det endemål, der hedder stoffrihed: Nu får vi jo lejlighed til i udvalgsarbejdet at flytte tro til viden, om man så må sige. Hvis